گزارش کار پروژه درس شبکه های عصبی سید محمدرضا حسینی ۹۷۲٤۳۱۲۹ بیتا باروطیان ۴۰۱٤٤۳۰۱۹

ا بخش صفر:

کارکرد CNN از ویژگی های اصلی CNN میتوان به داشتن لایه کانولوشن-لایه pooling بایه و CNN اشاره کرد.لایه های و early تر به ویژگی های ساده تر مثل رنگ و لبه توجه میکنن در صورتی که لایه های عمیق تر به ویژگی ها و خصوصیات پیچیده تر میپردازند.لایه کانولوشن component هایی مانند دیتای ورودی فیلتر و feature map میباشد.فیلتر در فیلد هایreceptive تصویر حرکت داده میشود و چک میکند که آیا فیلتر و feature map میباشد.فیلتر در فیلد هایreceptive تصویر حرکت داده میشود و چک میکند که آیا ویژگی موجود است یا نه که این عملیات در اصل همان کانولوشن است.لایه pooling همان لایه sampling ویژگی موجود است یا نه که این عملیات در اصل همان کانولوشن است.لایه FCهد.لایه FCهمان لایه sampling دارد و تعداد پارامتر های ورودی را میکاهد.لایه FCهمان انجام عملیات میکند. CNN براساس ویژگی های استخراج شده در لایه های پیشین(برای این کار عموما از softmax)استفاده میکند. CNN معماری های مختلفی دارد مانند PesNet-LeNet و ...به علاوده. CNN کاربرد های مختلفی دارد که میتوان به استفاده در مارکتینگ-پزشکی(استفاده در رادیولوژی برای تشخیص بیماری و ...)-صنعت خودرو سازی(کمک به تشخیص خطوط مسیر و امنیت)اشاره کرد.

یادگیری transfer : در اصل تکنیکی است که مدل روی یک تسک train و روی تسک دیگر اجرا میشود.میتوانیم از دو روش این اینکار را انجام بدهیم.در روش اول در ابتدا تسک source را به صورتی انتخاب میکنیم که مدلی قابل پیش بینی برای آن وجود داشته باشد و ارتباطی بین دیتای ورودی-دیتای خروجی و ایده های train شده در حین نگاشت ورودی به خروجی وجود داشته باشد.سپس باید برای آن تسک یک مدل را به صورتی develop کنیم که یادگیری ویژگی ها را تضمین کند.در مرحله بعد از این مدل که develop شد میتوانیم از این مدل در تسک دیگری استفاده کنیم(به عنوان نقطه آغازی برای مدل تسک دومی)در این مرحله میتوان بر حسب انتخاب از کل مدل یا قسمتی از مدل استفاده کرد.در نهایت میتوان مدل را classifier را پیش آموزشدیدهشده را از طریق در کسرک از پیش آموزشدیدهشده را از طریق back propagation تنظیم کنیم.

مدل های state of the art برای تشخیص اشیا:

Object detector ها ویژگیها را از تصویر ورودی/فریم ویدیو استخراج میکنند. ابتدا اشیا (و جعبه های مرزی آنها) را پیدا می کنند سپس آنها را طبقه بندی می کنند.معمولا از یک backbone ایجاد شده اند.در حالت کلی object detector داریم یک مرحله ای و دو مرحله ای.معماری دو مرحله ای در ابتدا یک object detector دو نوع مدل region proposal میگیرد و سپس آن را بر اساس ویژگی های استخراج شده از منطقه پیشنهادی طبقه بندی می کند.دارای دقت بالا اما زمان بر هستند.پس برای کارهایی مثل تشخیص مانع در ماشین خودران مناسب نیستند.از نمونه های این نوع مدل ها میتوانیم به MaskRCNNyRCNN, Fast-RCNN اشاره کنیم. مدل یک مرحله ای یک مرحله ای جعبه مرزی را بر روی تصاویر بدون مرحله پیشنهاد منطقه پیش بینی می کند و به سرعت تشخیص مرحله ای جعبه مرزی را بر روی تصاویر بدون مرحله پیشنهاد منطقه پیش بینی می کند و به سرعت تشخیص بیشتر می رسد. از نمونه های این نوع مدل میتوانیم به YOLO-SSD و RetinaNet EfficientDet-DV و RetinaNet EfficientDet-DV و RetinaNet EfficientDet-DV و Stipa (Stipa (Stipa

منابع:

https://towardsdatascience.com/a-comprehensive-guide-to-convolutional-neural-networks-the-elio-way-ምbdየbነነገ٤ao٣

https://www.ibm.com/topics/convolutional-neural-networks

https://medium.com/@pedroazevedo٦/object-detection-state-of-the-art-٢٠٢٢-ad٧٥٠e-f٦٠٠٣

https://machinelearningmastery.com/transfer-learning-for-deep-learning/

https://medium.com/deeplearningsandbox/how-to-use-transfer-learning-and-fine-tuning-in-keras-and-tensorflow-to-build-an-image-recognition-9£b-b-Y£££fY

https://stats.stackexchange.com/questions/\mathbb{P\mathbb{P\mathbb{T\mathbb{P\mathbb{N}}}} https://stats.stackexchange.com/questions/\mathbb{P\mathbb{P\mathbb{P\mathbb{N}}} https://stats.stackexchange.com/questions/\mathbb{P\mathbb{P\mathbb{N}}} https://stats.stackexchange.com/questions/\mathbb{P\mathbb{P\mathbb{N}}} https://stats.stackexchange.com/questions/\mathbb{P\mathbb{P\mathbb{N}}} https://stats.stackexchange.com/questions/\mathbb{P\mathbb{P\mathbb{N}}} https://stats.stackexchange.com/questions/\mathbb{P\mathbb{N}} https

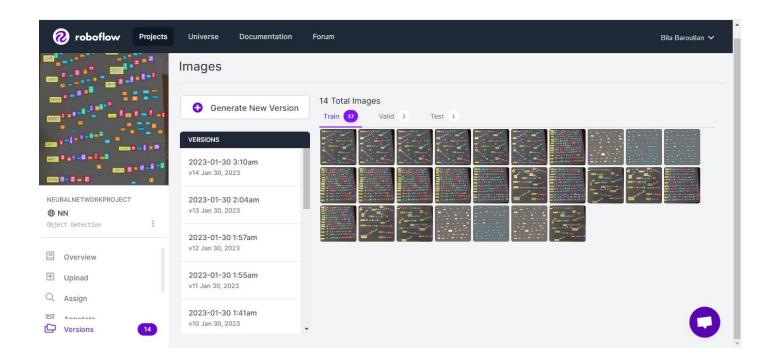
https://medium.com/@pedroazevedo٦/object-detection-state-of-the-art-٢٠٢٢-ad٧٥٠e٠f٦٠٠٣

۲-بخش یک و دو :

نمونه ای از دست خط و لیبل زدن آنها با roboflow:

دارای ٦ کلاس:two-four-six-start-plus-minus

ویژگی های مجموعه تصاویر:

در مسائل Object Detection با توجه به اینکه مدل باید بتواند از یک آبجکت در یک نقطه از تصویر را در میان تعداد زیادی آبجکت تشخیص بدهد. برای اینکه بتواند این کار را انجام دهد باید تعداد مناسب و قابل قبولی از انواع آبجکت هایی که باید تشخیص دهد مشاهده کند و روی آن ها آموزش ببیند. در صورتی که این تعداد داده بخواهد توسط نویسنده سیستم ایجاد شود مدت زمان زیادی وقت را باید فقط برای ساخت دیتاست صرف کند. با استفاده از Data augmentation میتوان با داشتن تعداد کمی داده میتوان یک دیتاست بزرگ ایجاد کرد که در آن نمونه های آموزشی با توجه به تکنیک های به کار رفته تفاوت دارند و میتواند جنرالیزیشن بهتری الحاد کند.

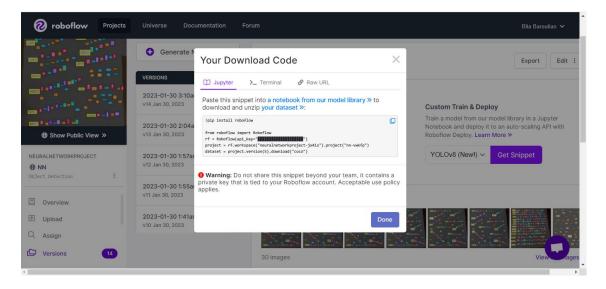
پس از اینکه دیتاست اول را ایجاد کردیم و چندین مدل مختلف را با آن آموزش دادیم به این نتیجه رسیدیم که شاید داده های به خوبی نوشته نشده باشند به همین علت دیتاست دیگری نیز ایجاد کردیم. بعد از آن با استفاده از تکنیک های مختلف محموعه داده ایجاد کردیم که در آن هر نمونه تفاوت با دیگری داشته باشد. سپس مدل را با استفاده از تمامی این دیتاست ها آموزش دادیم.

PREPROCESSING	Auto-Orient: Applied Resize: Stretch to 1000×1000	PREPROCESSING	Auto-Orient: Applied Resize: Stretch to 640×640
AUGMENTATIONS	Outputs per training example: 3 Rotation: Between -10° and +10° Shear: ±2° Horizontal, ±2° Vertical Brightness: Between -30% and +30% Bounding Box: Rotation: Between -2° and +2° Bounding Box: Noise: Up to 1% of pixels	AUGMENTATIONS	Outputs per training example: 3 Blur: Up to 0.75px Noise: Up to 1% of pixels Bounding Box: Rotation: Between -10° and +10° Bounding Box: Brightness: Between -10% and +10%
DETAILS	Version Name: 2023-01-30 12:39am Version ID: 9 Generated: Jan 30, 2023 Annotation Group: numbers	DETAILS	Version Name: 2023-01-29 12:13pm Version ID: 5 Generated: Jan 29, 2023 Annotation Group: numbers

از چندین تکنیک Data augmentation برای ایجاد دیتاست ها استفاده شده است. از blur برای تار کردن تصویر استفاده شده تا در مواقعی که تصویر مقدار تار است باز هم بتواند درست تشخیص دهد.سپس نویز اضافه کردیم (یک درصد) تا در صورت وجود نویز rapper هم مدل ما بتواند کارکرد خود را حفظ کند. از دو نوع روتیشن استفاده کرده ایم. یک مدل روتیشن تک تک باکس ها و دیگری روتیشن کامل تصویر. با این کار در صورتی که آبجکت های نوشته شده مقداری زاویه دار باشد یا اینکه تصویر مقدار چرخیده باشد باز نیز مدل خواهد توانست تشخیص دهد آن ها را . از shear نیز استفاده شده است تا در صورتی که عکس گرفته شده زاویه دار بوده و از بالا گرفته نشده باشد در تشخیص به مشکل بر نخورد. از brightness و exposure نیز استفاده شده تا در صورتی که مقدار تصویر به علت نور کم یا مشکلات دوربین این مشکلات را داشت مدل نسبت به آن مقاوم باشد.

در ابتدا یک

سیس با استفاده از این کد مدل را به گوگل کولب منتقل میکنیم.

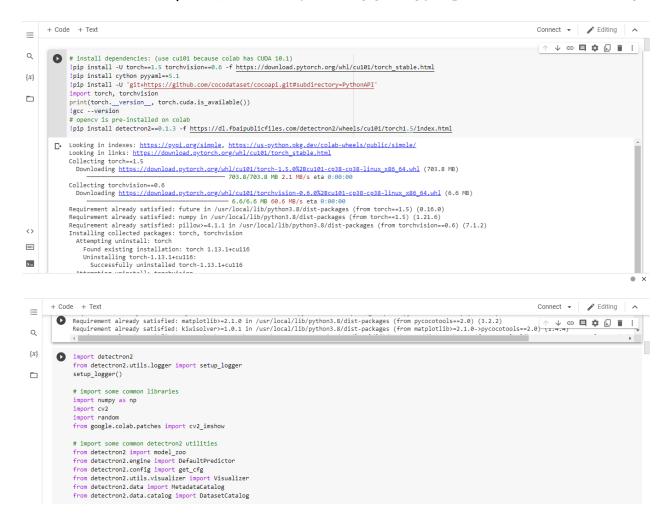
لینک دیتاست ها:

Project Overview (roboflow.com)

Number Dataset > Overview (roboflow.com)

۳-بخش سوم:

در ابتدا dependency های مورد نیاز را نصب و import میکنیم.

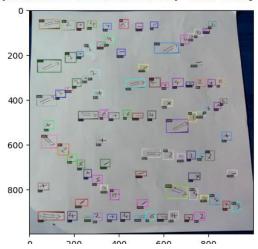
لینکی که روبوفلو داد را به گوگل کولب منتقل میکنیم: و instance مجموعه ها را رجیستر میکنیم

نمایش نمونه ای از مجموعه train :

```
[ ] my_dataset_train_metadata = MetadataCatalog.get("my_dataset_train")
    dataset_dicts = DatasetCatalog.get("my_dataset_train")
    from matplotlib import pyplot as plt
    import random
    from detectron2.utils.visualizer import Visualizer
    window_name = 'image'
    for d in dataset_dicts:
        img = cv2.imread(d["file_name"])
        visualizer = Visualizer(img[:, :, ::-1], metadata=my_dataset_train_metadata,
        vis = visualizer.draw_dataset_dict(d)
        plt.imshow(vis.get_image()[:, :, ::-1])
```

WARNING [01/30 03:12:11 d2.data.datasets.coco]: Category ids in annotations are not in [1, #categories]! We'll apply a mapping for you.

[01/30 03:12:11 d2.data.datasets.coco]: Loaded 33 images in COCO format from ./NN-14/train/_annotations.coco.json

آموزش مدل با استفاده از detectron

```
+ Code + Text

Connect • A Editing A

From detectron2.engine import DefaultTrainer from detectron2.evaluation import COCOEvaluator

class CocoTrainer(DefaultTrainer):

@classmethod def build_evaluator(cls, cfg, dataset_name, output_folder=None):

if output_folder is None:
    os.makedirs("coco_eval", exist_ok=True)
    output_folder = "coco_eval"

return COCOEvaluator(dataset_name, cfg, False, output_folder)
```

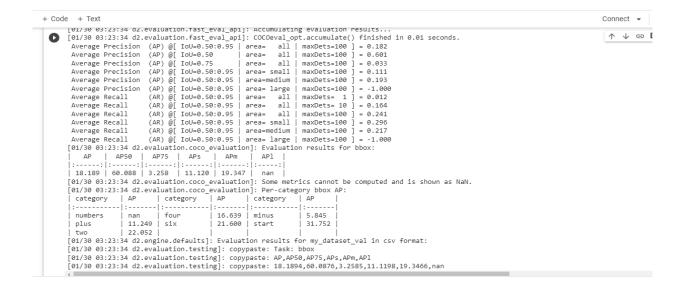
:Model zoo

بسیاری از مدل های از پیش آموزش دیده را می توان در "modelzoo" یافت. این مجموعه ای از مدل های از پیش آموزش داده شده بر روی یک مجموعه داده خاص است که آماده استفاده است. اکثرا از وزن های از پیش آموزش دیده این مدل برای راه اندازی مدل سفارشی خود استفاده می شود. این روش به طور قابل توجهی زمان را کاهش و عملکرد را بهبود میبخشد.

نرخ یادگیری = ۰/۰۰۷ و تعداد iteration ها = ۱۰۰۰

```
↑ ↓ © □ ‡ 🖟 🖥
cfg = get_cfg()
cfg.merge_from_file(model_zoo.get_config_file("COCO-Detection/faster_rcnn_R_101_FPN_3x.yaml"))
# cfg.merge_from_file(model_zoo.get_config_file("COCO-Detection/retinanet_R_50_FPN_3x.yaml"))
cfg.DATASETS.TRAIN = ("my_dataset_train",)
cfg.DATASETS.TEST = ("my_dataset_val",)
cfg.DATALOADER.NUM_WORKERS = 1
# cfg.MODEL.WEIGHTS = model_zoo.get_checkpoint_url("COCO-Detection/faster_rcnn_R_101_FPN_3x.yaml") # Let training initialize from model zoo
# cfg.MODEL.WEIGHTS = "detectron2://ImageNetPretrained/MSRA/R-50.pkl"
cfg.MODEL.WEIGHTS = "output/model_final.pth"
cfg.SOLVER.IMS_PER_BATCH = 4
cfg.SOLVER.BASE_LR = 0.007
cfg.SOLVER.WARMUP ITERS = 500
cfg.SOLVER.MAX ITER = 1000 #adjust up if val mAP is still rising, adjust down if overfit
cfg.SOLVER.STEPS = (300, 600)
cfg.SOLVER.GAMMA = 0.005
cfg.MODEL.ROT HEADS.BATCH STZE PER TMAGE = 64
cfg.MODEL.ROI_HEADS.NUM_CLASSES = 7 #your number of classes + 1
cfg.TEST.EVAL_PERIOD = 500
os.makedirs(cfg.OUTPUT_DIR, exist_ok=True)
trainer = CocoTrainer(cfg)
trainer.resume_or_load(resume=False)
trainer.train()
```

خروجی :

معیار ها (cocoEvaluator): میتواند AP را برای AP معیار ها (cocoEvaluator): میتواند build_detection_test_loader المتفاده می کنیم که یک torch DataLoader را برمی گرداند، که مجموعه داده تشخیص داده شده را بارگیری می کند.

Average precision یعنی : Average precision, recall

$$Precision = rac{TP}{TP + FP}$$
 $AP@lpha = \int_0^1 p(r)dr$ $Recall = rac{TP}{TP + FN}$

در هنگام رسم منحنی precision recall که در آستانه loU ارزیابی شده دقت متوسط (average precision) را بدست می آوریم.loU تقسیم بین ناحیه همپوشانی و ناحیه اشتراک را ارزیابی می کند. به عبارت دیگر، میزان همپوشانی بین (ground truth (gt) و پیشبینیها (pd) را ارزیابی میکند. از ۰ تا ۱ متغیر است، جایی که ۱ یک همپوشانی کامل

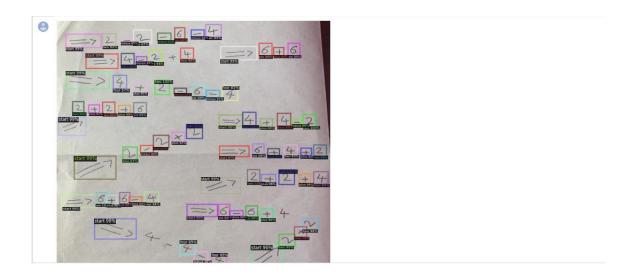
بین حقیقت اصلی و پیش بینی است.در رابطه سمت راست منظور از a میزان آستانه p میزان precision و r میزان اrecall است.

: evaluation فاز

از کلاس DefaultPredictor استفاده می کنیم. البته ما از همان cfg که در طول آموزش استفاده کردیم استفاده خواهیم کرد. و دو پارامتر را برای استنتاج خود تغییر خواهیم داد.

با استفاده از ColorMode.IMAGE_BW میتوانیم رنگها را از اشیایی که شناسایی . نمیشوند حذف کنیمو میتوانیم نمونه ای از پیش بینی مدل را مشاهده کنیم

خروجی:

دسترسی به گوگل درایو برای آیلود کردن تصویر تست:

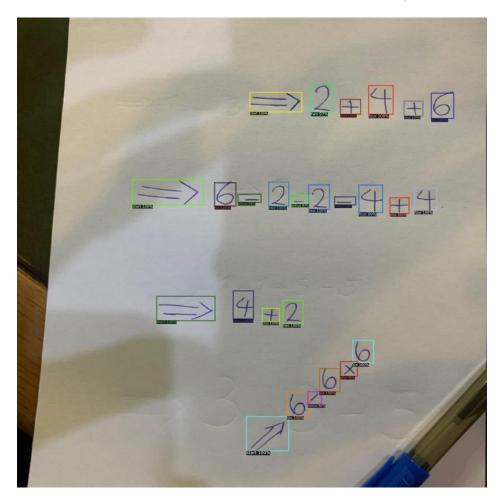
نمایش نتیجه مدل روی تصویر تست:توسط اجرای predictor روی تصویر تست ریسایز شده(برای گرفتن نتیجه بهتر)

predictor = DefaultPredictor(cfg)

```
from matplotlib import pyplot as plt
import random
from detectron2.utils.visualizer import Visualizer
v = Visualizer(im[:, :, ::-1], MetadataCatalog.get(cfg.DATASETS.TRAIN[0]), scale=5)
out = v.draw_instance_predictions(outputs["instances"].to("cpu"))
plt.imshow(out.get_image()[:, :, ::-1])
cv2.imwrite("final.jpg", out.get_image()[:, :, ::-1])
```

عملکرد مدل در تشخیص ارقام دست نوشته تصویر تست:

همانطور که مشاهده میشود مدل در پیش بینی صحیح تمامی ارقام موفق بوده است پس نتایج مدل را ذخیره میکنیم.

بعد از این که توانستیم اعداد در تصویر را تشخیص دهیم. باید آن ها را در معادلاتی که مربوط به آن هستند قرار داد. برای اینکار کلاس های هر آبجکت و مختصات آن ها را از خروجی دیتکت در دو آرایه ذخیره میکنیم . سپس با استفاده از دستور ()get_centers محتصات مرکز مربع های تشخیص داده شده را به دست می آوریم و آن ها را با لیست مختصات دیتکت شده کانکت میکنیم. سپس تمامی مختصات ها را بر اساس مختصات X مراکز مربع ها مرتب میکنیم. با توجه به اینکه معادلات با یک فلش شروع میشوند، پس میتوان مختصات فلش ها را به عنوان جایی در نظر گرفت که معادلات را از طریق آن ها پیدا کرد. به اندازه تعداد فلش های پیدا شده لیست خالی ایجاد میکنیم.

حال مختصات اولین استارت را در نظر میگیریم . مختصات ۷۱ آن را به عنوان کمترین میزان ۷ و مختصات ۷۷ را به عنوان بیشترین میزان ۷ در نظر میگیریم. با توجه به اینکه ممکن است به خاطر سایز نوشتار مربع ها خیلی کوچک شوند یک مقدار ثابت از ymin کم و به همان اندازه به ymax می افزاییم. این کار سبب میشود که محدوده گسترده تری برای جستجو مدنظر قرار گیرد. با توجه به اینکه مختصات ها بر اساس ۲ مرتب شده اند پس تمامی کاراکتر هایی که در یک معادله قرار دارند بعد از آن قرار دارد. به همین دلیل مختصات مربع هایی را در نظر میگیریم که بعد از فلش باشند. پس از آن به دنبال مختصات مربع هایی میگردیم که که ۷ مرکز آن ها بین ymax پاست. با پیدا شدن اولین مختصات دیگر مختصات فلش را به عنوان مرجع مد نظر قرار نمیدهیم و ۷ های مربع انتخاب شده را به عنوان مرجع برای پیدا کردن مربع بعدی استفاده میشود. فلش فقط برای شناسایی معادلات استفاده شده و مختصات آن را ذخیره نمیکنیم. همین فرآیند گفته شده در بالا به ازای انتخاب مربع های بعدی نیز اتفاق میفتد تا جایی که با پیدا نشدن هیچ مربع جدیدی که در بازه قرارگیرد معادله فعلی تمام شده و مختصات فلش دیگری برای پیدا کردن مختصات بعدی استفاده شود.

```
[ ] classes=np.array(outputs["instances"].pred_classes.to("cpu"))
    boxes = outputs["instances"].get_fields().get("pred_boxes").to("cpu")

[ ] boxes_temp=boxes.tensor.numpy()
    box=[]
    for i in range(len(boxes)):
        box.append(np.append(boxes_temp[i],boxes[i].get_centers().numpy()))
    boxes = np.array(box)
    sorted_box = boxes[boxes[:,4].argsort()]

[ ] box=[]
    for i in range(len(sorted_box)):
        indices = np.where(boxes == sorted_box[i])[0][0]
        box.append((sorted_box[i],classes[indices]))
    box=np.array(box)
```

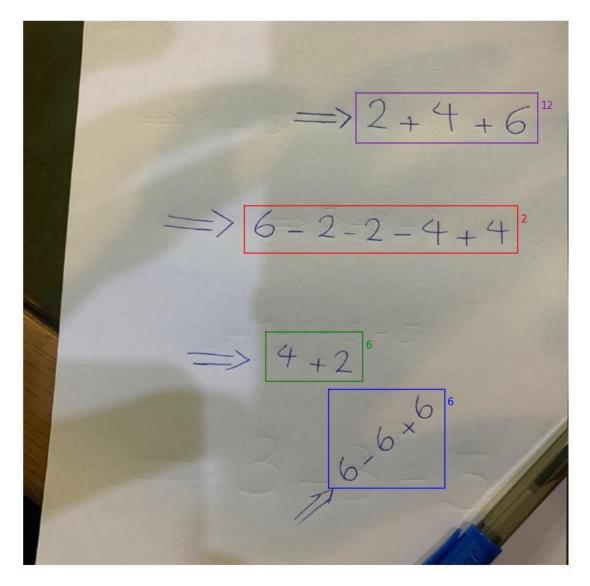
```
[ ] equation num=0
    equations=[]
    for i in range(len(classes)):
      equations.append([])
    for i in classes:
        y min=5000
        y max=0
        choosen box = box[i]
        indice k = i
        while True:
            found= False
            y min = min(choosen box[0][1]-40,y min)
            y max = max(choosen box[0][3]+40, y max)
             possible = box[indice k+1:]
            for j in range(len(possible)):
                y=(possible[j][0][5])
                if y_min <= y <= y_max:
                     if possible[j][1] == 5:
                         continue
                     if choosen box[1] != 5:
                         equations[equation num].append(choosen box)
                     indice k = indice k+j+1
                     choosen box = box[indice k]
                     found =True
                     break
             if not found:
                 if choosen box[1] != 5:
                     equations[equation num].append(choosen box)
                 equation num+=1
                 break
```

حال با پیدا شدن معادلات به سراغ یافتن جواب آن ها میرویم. با توجه به اینکه مختصات قبل از اضافه شدن به معادلات مرتب شده اند نیاز به ایجاد تغییر در آن ها نیست. از ابتدایی ترین مختصات در لیست معادله شروع میکنیم و کلاس پیدا شده به ازای آن مختصات را تفسیر کرده و مقدار آن را به صورت یک رشته کاراکتری (استرینگ) ذخیره میکنیم. در پایان یک رشته مانند "۲+۲" خواهیم داشت. حال با استفاده از eval زبان پایتون حاصل این رشته کاراکتری را محاسبه میکنیم. مختصات کمترین و بیشترین ۲ در یک معادله را برای کشیدن مربع به دور آن ها ذخیره میکنیم.

```
answers=[]
for i in equations:
    temp = np.array(i)
    string=""
   min_y= float("inf")
   max_y=float("-inf")
   min_x= float("inf")
   max_x=float("-inf")
    for j in temp:
        if j[0][3]>max_y:
            max_y=j[0][3]
        if j[0][1]<min_y:
            min_y=j[0][1]
        if j[0][2]>max_x:
            max_x=j[0][2]
        if j[0][0]<min_x:
            min_x=j[0][0]
        if j[1]==1:
            string+="4"
        if j[1]==2:
            string+="-"
        if j[1]==3:
            string+="+"
        if j[1]==4:
            string+="6"
        if j[1]==5:
           continue
        if j[1]==6:
            string+="2"
        answers.append(np.array([eval(string),(min_x,min_y,max_x,max_y)]))
    except:
        continue
```

حال با داشتن مختصات مورد نیاز و حاصل نتیجه را بر روی تصویر ورودی درج میکنیم.

```
import matplotlib.pyplot as plt
import matplotlib.patches as patches
from PIL import Image
im = Image.open('./test6.jpg')
im=im.resize((1000,1000))
# Create figure and axes
fig, ax = plt.subplots(figsize=(15, 15))
# Display the image
ax.imshow(im)
ax.axis('off')
# Coordinates of rectangle vertices
# in clockwise order
colors=["r","g","b","#7E14BE"]
for i in range(len(answers)):
    temp1=answers[i][1]
    xs = [temp1[0]-15,temp1[0]-15,temp1[2]+15,temp1[2]+15,temp1[0]-15]
    ys = [temp1[1]-10,temp1[3]+10,temp1[3]+10,temp1[1]-10,temp1[1]-10]
    ax.plot(xs, ys,colors[i])
    ax.text(temp1[2]+20,temp1[1]+20,str(answers[i][0]),color=colors[i],fontsize=15)
fig.show()
fig.savefig("result.jpg")
```


به خوبی دیده میشود که توانسته ایم با استفاده از آبجکت دیتکشن دیتکرون ۲ و تحلیل نتایج آن یک سیستم حل معادله بسازیم که با دقت خوبی بتواند کار کند.

لینک نوتبوک:

/view?usp=sharingAAHqOl_cHI\ht\FVHcdv\-\text{Y-YsA.mrGGq\Yhttps://drive.google.com/file/d/